

ACC. N:R. ⁵¹⁶6071: 1-2.

Landskap: Småland Upptecknat av: J. A. Löf
Härad: Uppvidinge Adress: Påraås.
Socken: Ljösås Berättat av: Densamme
Uppteckningsår: 1939 Född år 1869 i

Grav i Ummas begravningslista nr 28. sid. 1-2.

Svar på kartfrågelista no 28. **6071**

I Uppvidingeskogarna, var den kvinnan välkänd av de flesta gamla kolare. Jagad av Oden var hon ofta, men det fanns kolargubbar som lurade både Oden och hans hundar från spåret och i regel fick de god hjälp vid klolningen senare. Kvinnan gick i bygdens sagor under namnet Skogsråvan-Skogssnuvan-Skogsjumfrun, när det talades om henne i stugorna om kvällarna, framför brasan. Men om en gammal kola talade om henne i kolhyttan eller i skogen vid jakt, sade han alltid Ho, eller Hon, eller mamsell. Det var lika farligt för en gammal kolare eller jägare att säga Hennes namn som vargens, vilken kallades den Grå, gråfan eller gråben, när man misstänkte att han hörde det. Till häst har ingen omtalat Henne här, mer än Joan i Svenstorp som på 1850 talet var i sällskap med sin dräng, (min far) för att skjuta tjäder på spel. De stod på ett litet avstånd från varandra och far hörde Den vilda jakten-Odens jakt gå förbi sig lågt under sig i dimman och så hörde far att Joan sköt och han gick till honom, då låg han blodig och avsvimmad och när far väckt honom talade han om att han sett ett naket fruntimmer springa förbi med våldsamt fart så håret stod rakt ut och hon hade stannat till och sagt.-Skjut ett skott å förvilla humnarna, så ska du träffa allt va du sektar på. Joan gjorde som hon bad honom och hundarna tappade spåret, men efter kom

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

/

